

Az 5. szám elé

A tanév vége felé járunk. Május van. Hét hónap telt el azóta, hogy lapunk -- akkor még stencilezett -- első száma megjelent. Neve, a szép kilátást igénylők és ígérők kedvére: Belvedere lett. Lelkesedve, tele tervekkel és ötletekkel vágunk a nagy vállalkozásba. Igen, a nagy vállalkozásba, hiszen mindhárman annak tekintettük és tekintjük ma is. Olyan fórumnak, ahol a tanszék legkiválóbb erői kaphatnak szót, s talán egy picit mi is megmutathatjuk magunkat. Hét hónap áll mögöttünk, s immár ötödik alkalommal köszönhetjük olvasóinkat. Ezen a csendes, szerény jubileumon talán érdemes egy pillanatra megállni és gondolatban visszatekinteni az eddigiekre. Bizonyára akadtak írások, melyek sikert arattak, s vélhetőleg olyanok is voltak, amelyek nem. Mi minden alkalommal igyekeztünk képességeink legjavát adni, hogy "jó lapot" állítsunk össze a rendelkezésünkre álló forrásokból, s szerzőink kézírataiból. Természetesen az önmagunk előtt felállított minőségi mérce és ízlésünk szelektáló szerepét nem tagadhatjuk. Hogy végül is milyen a kialakuló összkép, azt olvasóink ítéletére bízunk.

Néni magyarázattal tartozunk a címdoldalon található áprilisi dátum és a májusi megjelenés ellentétére. Nos, a csúszás egyszerű oka az egyhetes tavaszi szünet, a húsvét, s a szerkesztők ezt követő ötnapos távolléte. Felvilágosítással kell szolgálnunk a lap nevének csekély változásával kapcsolatban is. A meridionale /déli/ jelző, ha-sonnevű fővárosi laptársunk megkeresése nyomán került a Belvedere szó elé, vagyishogy inkább rá; s egyszerű megkülönböztető szerepe van.

Végezetül, egy kicsit már búcsúzkodva is, -- hiszen ebben a tanévben utoljára jelent meg a Belvedere -- szeretnénk kérni minden régi és új olvasónkat, hogy esetleges írásaival a jövőben szerzőként is segítse munkánkat. Addig is sikeres vizsgaidőszakot, szép nyarat kívánunk! Viszlát szeptemberben!